

Tilfælde. Efter at Erfaringer i nogen Tid vare indhøstede paa dette Omraade, udstedte Ministeriet under 31. Januar 1872 „Foreløbige Bestemmelser om Grønlandernes Kasse og Forstanderskaberne i Grønland“ (Lov-Tid. 1872, Side 29—35), hvilke endnu have Gyldighed saavel i Nord- som i Sydgrønland med nogle i 1881 foretagne Ændringer, særlig angaaende Reglerne for Tilstaaelsen af Understøttelser og Udgivelsen af den egentlige Fattighjælp samt for Fordelingen af Kolonikassens Aarsover-skud, den saakaldte Repartition.

I de foreløbige Bestemmelser af 1872 blev det — ganske i Overensstemmelse med de i 1862 og 1863 udfærdigede — fastsat, at Forstanderskaberne skulde sortere under de 2 Inspektører, disse igen for Forstanderskabssagerens Vedkommende direkte under Indenrigsministeriet. Der var saaledes gjort en Sondring mellem de under Forstanderskaberne henlagte administrative Sager paa den ene Side og Handelsens egne Sager paa den anden Side, idet i disse sidste Inspektørerne sorterer direkte under Direktoratet for den kgl. grønlandske Handel. Der uddannede sig imidlertid snart den Praksis, at Forstanderskabssagerne, naar de indkom fra Inspektørerne, bleve undergivne Direktoratets Behandling, forinden Ministeriet traf Afgørelse i dem, hvilket ogsaa bestemtes ved den for Inspektørerne under 28. April 1876 udfærdigede Instruks. Denne sidste Ordning modtog dog et Supplement, efter at Ministeriet i 1877 paa Indstilling af Rink, der imidlertid var bleven Direktør, var indgaaet paa, at det indtil videre blev overdraget nogle med grønlandske Forhold nøje kendte Mænd at yde Direktoratet Vejledning med Hensyn til de Grønland vedrørende Anliggender, der ikke henhørte under selve Handelen eller Missionen („Den permanente Kommission for Grønlandernes Anliggender“). De nævnte Mænd skulde sammentræde en eller flere Gange aarlig her i Staden efter Direktørens Opfordring og føre deres Forhandlinger under hans Ledelse, og som det vil ses, var det Kommissionens Hovedopgave at behandle Sagerne vedrørende de grønlandske Forstanderskaber. Saa længe Rink beklædte Stillingen som Direktør, var han den ledende i Kommissionens Virksomhed; efter hans Afgang sank Medlemsantallet efterhaanden, og i 1889 standse den sin Virksomhed. Ved Ministeriets Resolution af 6. Juni 1893 blev det derefter paa Direktoratets Forslag bestemt, at Kommissionen ikke skulde genoptage

sin Virksomhed, men det blev overladt Direktoratet ved Behandlingen af Forstanderskabssagerne, forinden de forelægges for Ministeriet, at konferere med Embedsmænd, der have gjort Tjeneste i Grønland, og som f. Eks. opholde sig her i Landet med Permission.

I 1894 oprettedes en Missions- og Handelsstation ved Angmagssalik paa Grønlands Østkyst, hvor Handelsomsætningen imidlertid drives under andre Former end paa Vestkysten; der indhandles saaledes ikke Spæk fra de indfødte, men kun Ræve- og Bjørneskind samt enkelte Sælskind, som de indfødte faa tilovers, efter at deres eget Forbrug er dækket. Ligeledes er Udhandlingen af europæiske Varer til de indfødte meget begrænset; saaledes udhandles foruden Nødvendighedsgenstande til Brug ved Fangsten o. l. samt forskellige Beklædningsgenstande m. m. kun ganske enkelte Proviantsorter; Kaffe er f. Eks. ikke Genstand for Udhandling.

Medens Udviklingen med Hensyn til Styrelsen af Kolonierne i Grønland saaledes er gaaet i Retning af at forene den administrative Virksomhed og Handelen under Direktoratet for den kgl. grønlandske Handel, har Spørgsmaalet om en mulig anden Ordning dog oftere været Genstand for Overvejelse.

For Forstanderskabernes Oprettelse har Spørgsmaalet om en Adskillelse af Administration og Handel saaledes været fremme til Drøftelse i to af Regeringen nedsatte Kommissioner angaaende de grønlandske Forhold. Den første af disse Kommissioner, der afgav Betænkning i Aaret 1840, udtalte, at det vistnok vilde være nødvendigt, naar Reformen, sigtende til at fremme Grønlandernes Opkomst, skulde behandles, at der da virkede en af Handelsdirektionen uafhængig, direkte under det kgl. Rentekammer sorterende permanent Kommission for Grønland, bestaaende af sagkyndige, for de paagældende Anliggender interesserede Mænd. — Den anden Kommission, der afgav Betænkning i 1852, kom derimod til det Resultat, at en Adskillelse af Handel og Administration ikke burde forsøges, da to forskellige Autoriteter let vilde komme til at arbejde imod hinanden, og da der paa dette Tidspunkt ikke antoges at kunne blive tilstrækkelig Beskæftigelse for en særegen Øvrighed.

Efter Forstanderskabernes Oprettelse har der i Aaret 1863 været nedsat en Regeringskommission angaaende de grønlandske Forhold. Det blev den Gang fra Regeringens Side udtalt, at en Adskillelse